

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKÝCH KOMUNÍT

Zdena Pavlikovská

**V krajine ABECEDA
Čítame v krajine ABECEDA**

Vydavateľ:	Metodicko-pedagogické centrum, Ševčenkova 11, 850 01 Bratislava
Autor UZ:	Mgr. Zdena Pavlikovská
Kontakt na autora UZ:	ZŠ Ivana Kraska 342/1, Trebišov, skola@zskraskutv.edu.sk
Názov:	Čítame v krajine ABECEDA
Rok vytvorenia:	2014
Oponentský posudok vypracoval:	Mgr. Martin Gore
ISBN 978-80-565-1019-3	

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunít. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Obsah:

1. Myška Milka.....	4
2. Básnička o vybraných slovách.....	6
3. Povešť o troch prútoch.....	7
4. Rozprávka o ?.....	9
5. Fašiangy.....	13
6. Janko Hraško.....	14
7. Ako stonožku tlačilo.....	16
8. Kúzelníková dcéra.....	19
9. Myšiak Ryšiak.....	21
10. Báseň bez konca.....	22
11. O červenej čiapočke.....	25
12. Ježko Jožko.....	28
13. Básnička na vybrané slová po S.....	30
14. Myšiak.....	32
15. O knihe.....	34
16. Tabuľa.....	36
17. Podbeľ.....	38
18. Páni tulipáni.....	40

Myška Milka

Bola raz jedna myška, volala sa Milka. Bola to veľmi dobrá a milá myška. Mamku počúvala vo všetkom, doma jej pomáhala, aj sa pekne sama hrala.

Mala však aj zlú vlastnosť a tá dosť hnevala mamičku aj otecka. Myška Milka veľmi bála mydla. Nikto ju nevedel prinútiť, aby sa umyla každé ráno i večer.

Plakala, kričala, prosila, ale umývať sa musela. Ved' by bola chorá a mohla by aj zomrieť.

Mamička však dostala dobrý nápad. Kúpila Milke nový uterák a krásne voňavé mydielko, ktoré vytvára krásnu penu.

Keď malá myška po veľkom plači predsa len nakoniec mydielko vyskúšala, mamička ju nemohla dostať von z kúpeľne.

Mydielko vytváralo nádhernú, bohatú bielu penu, ktorá voňala ako syr. Tomu sa nedalo odolať! Myška syr miluje a tak si veľmi rýchlo zvykla na to, že sa bude umývať nielen večer či ráno, ale vždy, keď bude chcieť jesť, alebo keď chytala niečo špinavé.

1. Ako sa volala myška?

---

2. Akú zlú vlastnosť mala myška Milka?

---

3. Čo kúpila mamka myške Milke?

---

4. Akú vôňu malo mydielko?

---

5. Kedy sa myška Milka bude umývať?

---

6. Vyhl'adaj vybrané slová po M a vyfarbi ich červenou farbičkou.

Pracovný list

BÁSNIČKA O VYBRANÝCH SLOVÁCH PO R

*Strýko rybár, rýdza duša,
rýľom ryje, hryzie pery,
na Toryse šťastie skúša,
v blate rýpe, hľadá červy.*

*Nad korytom len čo zočí
vytryskovať, brýzgať vodu,
rýchlo ako rytier skočí,
rysím skokom letí k brodu.*

*Vše sa skryje v tôni chvoja,
ryžu, bryndzu schytí,
z čela prýštia perly znoja,
poryv vetra cíti,*

*vše zrýmuje to i to,
ryhu, kryhu, varyto,
vše ho reuma trýzni,
od bolesti takmer ryčí.*

Kryštál, krypta, štvorylka.

1. Zakrúžkuj a červenou farbičkou vyfarbi slová so slabikami **ry/rý**.
2. Vyhľadaj v básničke slová, ktoré sa rýmujú. Vyfarbi dvojicu rovnakou farbou.
3. Vymysli vety na vybrané slová **ryba, ryža, rytier**. Napíš ich do zošita.
4. Skús nakresliť k básničke peknú ilustráciu.

Povešť O troch prútoch

O kráľovi Svätoplukovi sa na Slovensku napísalo veľa povestí, jednou z najznámejších je povesť

O troch prútoch.

Kráľ Svätopluk mal troch synov, ktorí sa neustále medzi sebou škriepili, kto bude vládnuť v krajine po smrti otca. Bývalo zvykom, že vladárom sa stal vždy najstarší syn.

Synovia kráľa Svätopluka však chceli vládnuť všetci.

Keď kráľ ležal na smrteľnej posteli, dal si ešte naposledy zavolať svojich synov Mojmíra, Svätopluka a Predslava.

Povešť hovorí, že im prikázal

priniesť tri prúty.

Otec podal viazaničku prútov najstaršiemu synovi a povedal mu, aby ju zlomil. Ten sa pokúšal, ale viazanicu prútov sa mu zlomiť nepodarilo. Potom podal kráľ viazanicu strednému synovi, ani jemu sa to však nepodarilo. Dokonca ani najmladší nemal dosť síl, aby prúty zlomil.

Potom starý kráľ zobral viazanicu a prúty rozdelil. Každému synovi dal jeden. Synovia teraz poľahky prúty polámali. Vtedy im otec podľa povesti povedal:

„Synovia moji, ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať, budete silní a nijaký nepriateľ vás nepremôže. Tak, ako ste ani vy nemohli zlomiť tie tri

prúty, keď boli zviazané spolu. Ak však budete nesvorní, budete sa hádať a ríšu si podelíte na kúsky, nepriateľ vás poľahky ako ten prút premôže a vy zahyniete.“

Bratia sa po týchto múdrych slovách zmierili a kráľ Svätopluk odovzdal moc nad Veľkomoravskou ríšou do rúk najstaršieho syna Mojmíra.

1. Koľko synov mal Svätopluk?

---

2. Napiš mená Svätoplukových synov :

---

3. Čo prikázal doniesť synom?

---

4. Koľko prútov doniesli?

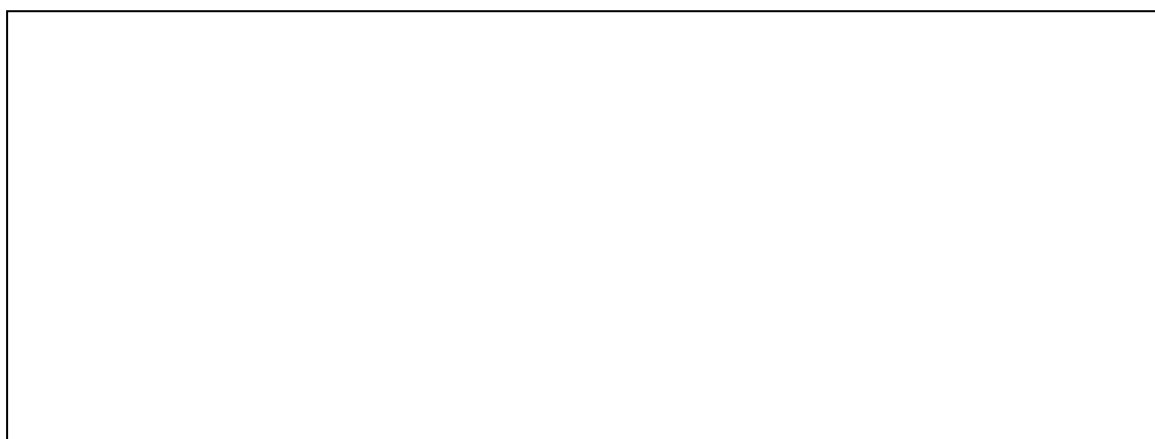
5. Čo mali synovia s prútmi urobiť?

---

6. Nakresli obrázok o povesti.

Žila raz matka a tá mala dcéru Helenku. Bolo to dievča veľmi lenivé. Jedného dňa, keď zase len posedávala a na prácu ani nesiahla, vystrčila ju matka pred chalupu a vyšľahala ju prútom. Helenka sa dala do hlasného plaču.

STOP

Práve v tej chvíli prechádzalo okolo knieža z Červeného zámku. Keď uvidel uplakanú Helenku, zastavil a spýtal sa:

"Prečo to dievča trestáte, mamka?"

"Ako ju nemám trestať? Stále by len pri kolovrátku sedela a priadla z konope zlaté nitky," zaklamala matka. Hanbila sa priznať, že má lenivú dcéru.

"Ak je to pravda, tak mi ju predajte," povedal knieža.

"Veru s radosťou! A čo mi za ňu dáte?"

"Pol merice zlata."

"Tak si ju teda vezmite," súhlasila matka.

STOP

Knieža vysadil Helenku k sebe na koňa a odviezol si ju do Červeného zámku. Tam z koňa zosadli, pán chytil dievča za ruku a zaviedol ju do komnaty, ktorá bola od podlahy až po strop plná konope.

"Keď to všetko spradieš na zlaté nitky, staneš sa mojou ženou, ale ak nie, zle sa ti povodí,"

povedal knieža a odišiel. Dvere za sebou zamkol na niekoľko západov.

STOP

"Čo si počnem?" nariekala Helenka. "Čo len so mnou bude?"

Ľutovala, že bola lenivá a neposlušná.

Vtom sa v okne objavil malý mužíček. Na hlave mal červenú čiapočku a na nohách nablýskané topánky.

"Prečo tak nariekaš?" spýtal sa Helenky a zadupal

nôžkami.

"Ako by som nenariekala, keď mi nakázali upriať z tej hromady konope zlaté nitky! Ale ja zlaté nitky priať neviem!" povedala Helenka.

"Ak do troch dní uhádneš, ako sa volám a z čoho mám ušité topánky, pomôžem ti," zasmial sa mužíček.

"Všetko konope za teba spradiem a ešte ťa naučím, ako sa to robí. Ak neuhádneš, pôjdeš so mnou."

STOP

Čo mala Helenka robiť? Nezostávalo jej iné, len aby súhlasila. Mužíček sa len zaškeril, vzal vretienko a hneď sa pustil do pradenia. Kolovrátok sa krútil a vrčal, konope ubúdalo a zlatej priadze pribúdalo. Keď sa deň nachýlil, mužíček vstal od kolovrátku a spýtal sa: "Už vieš, Helenka, ako sa volám a z čoho mám ušité topánky?"

Dievča hádalo, ale neuhádlo. A mužíček zadupal nôžkami v čudsných topánkach, vyskočil na okno a bol preč.

Helenka sedela pri okne, vzdychala a premýšľala, ako sa asi ten mužíček volá a z čoho má ušité topánky. Vonku už bolo tma ako vo vreci, ale ona stále nevedela nájsť odpoveď na mužíčkove hádanky. Lámala si hlavu, dokonca aj na jedlo zabudla.

STOP

Vtom ju z premýšľania vytrhli hlasné vzdychy a nárek: "Ja nešťastný, som hladný, som smädný, no nikto ma, chudáka starého, nepoľutuje."

Helenka vyzrela z okna a videla pod ním sedieť starého žobráka. Vzala jedlo i nápoje, ktoré mala, a všetko mu to podala. Žobrák sa posilnil a pekne sa Helenke poďakoval; ona mu povedala, aby na druhý deň prišiel zase. Potom si ľahla na

konope a zaspala.

STOP

Ráno sa v komnate objavil mužíček. Chopil sa vretienka a priadol ako divý celý deň. Helenka ho starostlivo pozorovala, ale keď sa jej večer spýtal, či už pozná jeho meno, zase nevedela. Mužíček sa zachechtal a zmizol.

A tak si Helenka sadla k oknu a premýšľala, ako sa asi volá a z čoho má topánky, ale nič nevymyslela. Tak ako prvý deň prišiel aj teraz pod okno žobrák. Helenka mu dala svoju večeru, ale bola smutná a plakala, lebo už na druhý deň mala dať mužíčkovi odpoveď, a stále ju nepoznala.

Začala sa báť, čo s ňou bude, keď to neuhádne.

STOP

Žobrák sa posilnil a vraví:

"Prečo si smutná, dievčinka?" Helenka mu nechcela povedať o svojom súžení. Myslela si, že jej aj tak nepomôže. Keď sa jej však znova spýtal, čo ju trápi, že by hádam mal pre ňu radu, všetko mu popravde porozprávala. Žobrák prikývol a vraví: "Počúvaj, čo sa mi dnes prihodilo. Bol som v lese a tam som uvidel ohníček.

Okolo ohníčka stálo deväť hrnčekov, okolo nich poskakoval mužíček v červenej čiapke a spieval:

*Dupinôžka čary varí
čary-máry pečie,
pôjde si už po nevestu,
už mu neutečie.
Topánky mám z blšej kože,
Helenka sa tešiť môže.*

"Hádam ti to, dievčinka, bude na niečo dobré."

"Ďakujem vám, deduško!" potešila sa Helenka. "teraz už viem, ako tomu divnému mužíčkovi odpoviem." Žobrák odišiel a Helenka sa uložila spať.

STOP

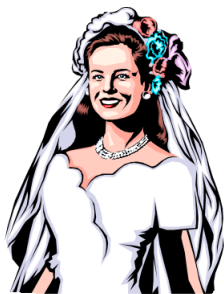
Tretieho dňa zrána sa v komnate opäť objavil mužíček v červenej čiapočke.

Na nič nečakal a rýchlo sa pustil do pradenia. Skôr ako slnko zapadlo, bola komnata plná zlatej priadze a po konope ani pamiatky.

Mužíček sa postavil pred Helenku, zaškeril sa a povedal:

"Tak už vieš, ako sa volám a z čoho mám ušité topánky?"

STOP

"Voláš sa Dupinôžka a topánky máš ušité z blšej kože," zasmiala sa Helenka a zatlieskala.

Keď to mužíček počul, začal sa krútiť ako vreteno, nahnevane dupal krivými nohami, jačal a škriekal, až sa komnata otriasala. Nakoniec vyletel oknom a bol preč.

Helenka v duchu žobrákovi ďakovala. Rada by sa mu bola odslúžila, ale on už viackrát neprišiel.

Keď sa knieža presvedčil, aká je Helenka usilovná a aké krásne zlaté nitky pradie, dodržal slovo, vystrojil svadbu a vzal si Helenku za ženu.

1. Ako sa volalo dievča? _____
2. Prečo ju matka vyšľahala prútom? _____
3. Kto išiel okolo?
_____
4. Akú úlohu jej dalo knieža?
_____
5. Kto jej prišiel na pomoc?
_____
6. Ako sa volal mužiček?
_____
7. Vymysli nadpis pre rozprávku a napíš ho.

Fašiangy

Fašiangy, Turíce, Veľká noc ide,
kto nemá kožúška zima mu bude.

Ja nemám, ja nemám, len sa tak
trasiem,
dajte mi slaninky, nech sa popasiem.

Fašiangy, fašiangy, fašiangové časy,
jedni pijú, druhí jedia za stolom
klobásy.

Tuto nám nedali, tuto nám dajú,
tu koňa zabili, tu rebrá majú.

A my žiaci, neboráci,
nemáme čo jesti,
musíme sa z domu, do domu
po dedine pliest.

1. Vyfarbi slová, ktoré sa rýmujú.
2. Nauč sa dva odstavce naspamäť.
3. Prepíš ich do zošita a nakresli k nim obrázok.

Pracovný list

---

1. Pozorne prečítaj celú báseň. Potom čítaj po odstavcoch a nakresli, o čom si čítal.

Zavolali kozliatočká Hraškovi:
- Janko, nemáš doma cukor práškový?

Nazrel Janko Hraško do nákupnej tašky:
- Práve som ho kúpil. Až celé dva prášky.
- Ale načo vám je práve cukor v prášku? -
spytuje sa Hraško, keď zatvoril tašku.

Kozliatočká na to:
- Idú časy ťažké.
Čakáme, že s vlkom dôjde k vážnej zrážke.
Chceli by sme vlka postrašiť.
Jeho kožuch by sme chceli riadne vyprášiť.

Smiech otriasa bruškom Hraškovým:
- Nevyprášiš predsa vlka
cukrom práškovým.

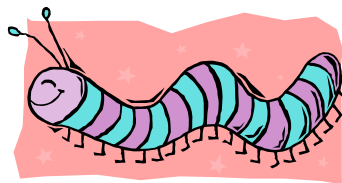
2. Aký nadpis by si vymyslel pre túto báseň?

Napíš ho veľkými tlačnými písmenami hore do prázdneho riadku.

3. Vieš, ktoré slová sa v básničke rýmujú? Vyfarbi si ich. Napíš si ich.

	-			-	
	-			-	
	-			-	

Ako stonožku tlačilo

Mama stonožka kúpila dcére stonožke nové topánky a teraz jej do nich pomáhala. Viete, koľko párov topánok sa kupuje u stonožkovcov?
Rovných päťdesiat!

„Ták – a je to!“ vydýchla si mama stonožka.
„A teraz si trochu pochod’ po záhrade, aby sme zistili, či ťa netlačia.“
Stonožka dcéra urobila prvý krok.
„Netlačia“, oznámila malá stonožka.
„Musíš chodiť dlhšie, na prvý krok nič nemôžeš cítiť.“

Stonožka sa teda vybrala na skúšobnú prechádzku. Išla pomaličky, opatrne, a v zákrutách pribrzdila. Občas zastavila, aby zistila, či ju topánky netlačia.
„Dobre sme kúpili, netlačia“, *usmievala sa v duchu*.

Vykročila ráznejšie a zákruty vyberala vo väčšej rýchlosti.
No vtom...
Stonožke sa zazdalo, že ju zatlačilo. Naozaj, novučičké topánky ju tlačili. Stonožka *mala slzy na krajíčku*. Slzy sa tlačili a topánky tiež.

„Čo reveš?“ ozval sa pri nej láskavý pomalý hlas. Bol to slimák.
Slimákom je dobre. Chodia len tak naboso.

„Tlačia ma topánky“, vzdychla si stonožka.
„To bude len kamienok! Kamienok v topánke vie strašne tlačiť“, povedal milo slimák.

Naozaj to bol kamienok. Nakoniec ho našli. Chvíľu im to trvalo, pretože museli porozvážovať 99 topánok. Až v tej poslednej ho našli.

Stonožka sa šťastne rozbehla domov. Bol už najvyšší čas. *Slniečko ozelenelo a šalát svietil.*

1. *O akom zvieratku sme čítali?*

Čítali sme o

---

2. *Čo kúpila mama stonožka dcére?*

Mama stonožka kúpila dcére

---

3. *Koľko párov topánok musia u stonožkovcov kupovať?*

U stonožkovcov musia kupovať

---

4. *Kam poslala mama stonožka dcéru na prechádzku?*

Mama stonožka poslala dcéru

do

---

5. *Čo mala dcéra stonožka zistiť?*

Dcéra stonožka mala zistiť,

či

---

6. *Prečo začala dcéra stonožka plakať?*

Začala plakať, lebo

---

7. *Kto stonožke pomohol?*

Stonožke pomohol

---

8. *Čo našli v topánke?*

V topánke našli

---

9. *V ktorej topánke našli kamienok?*

Kamienok našli v

---

10. Tu si nakresli stonožku s novými topánkami.

Kúzelníková dcéra

Mária Ďuríčková

Raz za daždivého dňa bolo v triede pošmúrno. Žiaci dopísali úlohu, pozbierali zošity a hniezdia sa v laviciach. Vyzivujú, jedným slovom nudia sa.

„Navedel by niekto z vás dačo veselé?“, spytuje sa pani učiteľka. Vstala Zuzka, kúzelníková dcéra. Jej otec často vystupuje na estrádach a dva razy už bol aj v televízii.

„Ja by som hádam aj vedela, otec ma naučil.“ Vysúkala si rukávy, vzala svoj peračník, a tu, začne z neho vyťahovať zajace. Peračník bol čierny, nuž i zajace boli čierne. Potom vzala Zuzka Elenkin peračník, ten bol červený a začala vyťahovať červené zajace. Už ich bolo – ojojój! Celá trieda sa zajacmi až tak hemžila.

„No, zajacov by sme už mali dosť“, vraví pani učiteľka. „Nevieš ešte dačo iné?“

„Ešte viem budíky“, vraví Zuzka. Vezme školskú tašku a začne z nej vyberať budíky. Založila budíkmi celú lavicu, potom druhú i tretiu. Už sú plné aj bloky a napokon i stôl. Budíky tikajú, zvoní a deti výskajú, uši si zapchávajú, taká senzáčná hodina!

Vtom sa otvoria dvere a vojde školník. „Čo je to tu? Zajačiaren? Opravovňa budíkov?“ A v údive splasne rukami. Len čo splasol rukami, všetky zajace i budíky zmizli, akoby ich nikdy nebolo bývalo. „Prepáčte“, ospravedlňoval sa školník učiteľke, „dal som sa strhnúť. Prišiel som vám len povedať, že už dávno zvonilo na prestávku.“

Od tých čias žiaci, vždy keď otvárajú tašku, dávajú pozor, či v nej nenájdu budík. A keď otvárajú peračník, jastria očami, či z neho nevyskočí zajac.

Ale, kdeže! Také divy sa daria len kúzelníkovej dcére.

1. Napíš odpoveď:

1. Čím bol Zuzkin otecko? _____

2. Čo vyčarovala Zuzka z peračníkov? _____

3. Akej farby bol Elenkin peračník? _____

4. Čo vyberala Zuzka zo školskej tašky? _____

5. Kto otvoril dvere ? _____

Myšiak ryšiak

V obilnom sklade býval starý myšiak.

Nezbedné myšky ho prezývali Ryšiakom.

Vedel, že prezývke nezabráni, ak sa bude hnevať.

Vedel i to, že prezývka je prezývkou, len kým ňou prezývajú.

Preto si myšiak urobil z prezývky meno – myšiak Ryšiak.

Utŕhači na cti mali po radosti.

Odpovedz na otázky.

1. Kde býval starý myšiak?

Starý myšiak býval v _____

2. Kto myšiaka prezýval?

Myšiaka _____

3. Čo urobil myšiak z prezývky?

Myšiak si urobil _____

Vyhľadaj a vyfarbi všetky vybrané slová, ktoré v príbehu o myšiakovi sú.

Vybrané slová, ktoré si našiel pekne vypíš.

Báseň bez konca

Milan Ferko

Sľubuje si večer Jano:
- Áno, áno,
od zajtra budem vstávať skoro
ráno,
rozcvičku robiť denne, nielen
občas,
a umývať sa chladnou vodou po
pás,
topánky vyčistím

aj sestre,
chlieb, mlieko kúpim,
na stôl prestriem
a prvý prejdem školskou bránou.

Ale keď príde ráno
náš milý Jano
vstane až na otcov krik
a potom pojašene chváta,
pchá chytro nohy do kabáta,
na hlavu babkin klobúk berie,
knižky aj s policou,
lekvár si kydá na šaty
a neumytý, strapatý

zasa tak ako dovtedy –
posledný vbehne do triedy...

A večer zasa sľubuje náš Jano –
- Áno, áno,
od zajtra budem vstávať zavčas ráno...

1. Ako sa volal chlapec?

---

2. Čo bude robiť Jano od zajtra?

---

3. Čo si dal Jano na hlavu?

---

4. Prišiel ráno do školy prvý?

---

5. Čo sľuboval večer Jano?

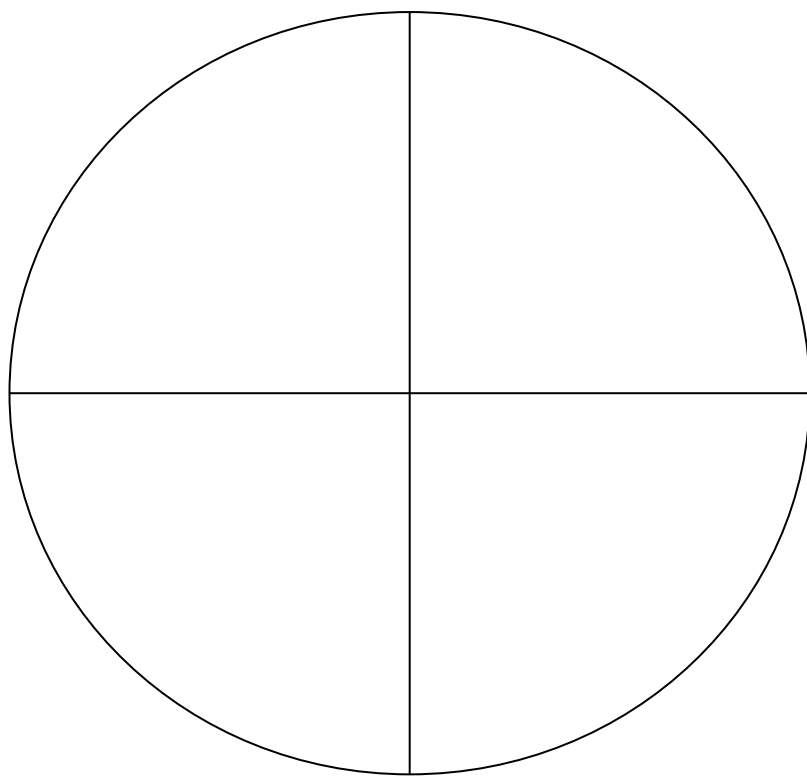
---

6. Čo robíš ráno ty?

---

7. Nakresli, ako vyzerá ráno u vás doma.

O červenej čiapočke

1. OTOČ NA DRUHÚ STRANU A DOPLŇ SLOVÁ POD OBRÁZKY

Bolo raz jedno   mu uplietla peknú červenú čiapku. Dievčatko ju rado nosilo. Preto ju každý volal Červená čiapočka.

Jedno ráno zatelefonovala , že je chorá.
Mamička jej do zabalila koláčik a fľašu malinovky.

Cestou sa zastavila na lúke, aby nazbierala
pre .

A tu, kde sa vzal, tu sa vzal, bol zrazu pri nej veľký sivý . Povypytoval sa jej, kam ide a čo nesie a už ho nebolo. sa vydala k , kde bývala .

Keď prišla k , zaklopala na . A vošla dnu.

- Ahoj, , prečo máš také veľké ?

- To, aby som ťa lepšie videla.

- A prečo máš také veľké ?

- To, aby som ťa lepšie počula.

- A prečo máš také veľké ?

- To, aby som ťa ľahšie zjedol.

Vlk zjedol a ľahol si spať do .

Práve išiel okolo a počul ako ktosi chrápe.

Pozrie dnu a tam na leží prezlečený za .

Vošiel dnu a vlkovi rozpáral brucho.

Z brucha vyskočila a za ňou .

Najprv si doplň slová

Ježko Jožko

Ježko Jožko je veľmi dobrý syn.

Rodičov poslúcha. Do školy chodí rád, aj sa veľmi dobre učí. Ale najradšej zo všetkého papá.

Zje všetko, čo mu dajú. V jedle nepreberá a nikdy na jedlo nefrfe. V škole sa totiž naučil, že v každom jedle sú vitamíny, ktoré potrebuje, aby bol zdravý a silný. Vie, že v ovocí a zelenine sú vitamíny C,D,A. V mäse, mlieku, syroch, jogurtoch a iných mliečnych výrobkoch sú zase bielkoviny a tuky. Má však rád aj sladkosti, ako iné deti, ale tie papá s rozumom. Nechce si pokaziť zuby a potom vysedávať v zubárskom kresle.

Jožko má okrem týchto dobrých vlastností ešte jednu. Má veľmi dobré srdiečko. Nikdy nemyslí len na seba. Aj dnes, keď je vonku sychravo a hustá hmla zahaľuje celý dvor, Jožko stojí pri okne a pozoruje malú sýkorku. „Chudinka, celá sa trasie od zimy. A určite je aj hladná,“ pomyslel si Jožko a odbehol do kuchyne. Otvoril chlebník, ktorý bol na stole a opatrne pozhŕňal suché omrvinky chleba. Vrátil sa do izby, otvoril okno a pomaly, aby ju nevyplašil, sypal omrvinky na podobločnicu. Jeho srdiečko zrazu zalialo príjemné teplo. „Teraz už budeš sýta, moja malá!“, povedal a ... (doplň)_____

1. Vypíš *všetky* vybrané slová, ktoré si v texte našiel.

Pracovný list

Báseň o vybraných slovách po S

POZORNE PREČÍTAJ

Sychravo je, dážd' sa leje,
nevysychá lúka,
sýkorka sa celá chveje,
sysľom do dier fúka.

Vonku vietor zasyčal,
sykavkami syčí,
nenásytník všetko vzal,
sypáreň nám zničil.

Synček vbehol do sýpky,
tam sa syrom sýti,
nedávno mal osýpky,
už sa dobre cíti.

1. Vyfarbi modrou farbičkou vybrané slová po S.

2. Vyfarbi červenou farbičkou slová, ktoré sa rýmujú.

3. Odpovedz na otázky.

Čo sa leje? _____

Kto sa chveje? _____

Komu fúka do dier? _____

Čo zničil vietor? _____

Kam vbehol synček? _____

Čo mal nedávno synček? _____

MYŠIAK

Myšiak predal vrece žita na trhu.
Hneď si kúpil dva zelené koníky
a parádny koč.

Nasadol do koča a vracal sa domov
popri potoku.

Chcel, aby ryby a raky závideli,
preto nahlas vykrikoval:

- Hijó, moje kone v mojom koči! Hijó!

Odrazu vyskočila nad vodu zvedavá rybka.
Koníky sa splašili, kočom trhli a myšiaka
do vody prevrátili.

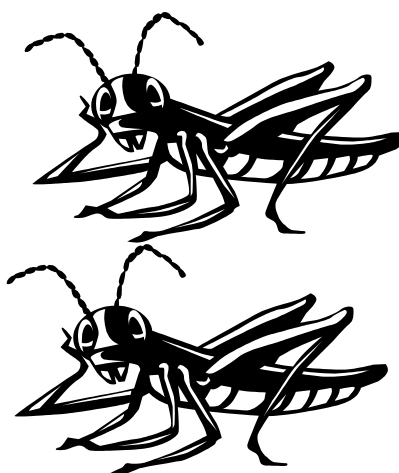
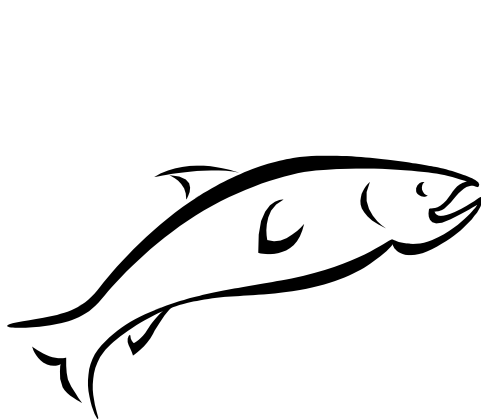
Myšiak sa hrabal vo vode a kričal o pomoc.

Jeden z rakov sa nad ním zlutoval.
Chytil ho za ucho, vytiahol na breh
a povedal mu:

- Mal si koč, mal si kone,
ale už si prišiel o ne.

Nabudúce sa nevychvaľuj a buď rád,
že si sa neutopil.

1. Napíš , čo je na obrázku

2. Porovnaj slová a podčiarkni červenou farbičkou najmenšie zvieratko
a zelenou najväčšie zvieratko:

myšiak, myšisko, myšička, myška

3. Vymysli na podčiarknuté slová vety.

O knihe

Ahojte deti, ešte raz sa vám predstavím.
Volám sa Káčer Donald a som z rozprávkového sveta.
Chodím po školách a dnes som si vybral túto školu v Trebišove.

Milé deti, ako ste videli, v kufríku som si doniesol pár kníh.

Sú to moje obľúbené.

Prišiel som sem, aby som vám o knihách niečo povedal.

Kniha je zošitý alebo zlepený zväzok listov, kde môžu byť písmenká, čísla ale aj obrázky vecí, ľudí alebo zvierat, napríklad takýchto: psy alebo kone.

V knižkách môžu byť aj rozprávkové bytosti.

Ale viete, čo ešte môžete nájsť v takýchto knihách? Napríklad niečo o futbale.
Je tam všetko, čo treba, aby bol chlapec dobrým futbalistom.

A keď som vám spomínal, že v knihách sú aj číslice, tak som neklamal.

V knihách nájdete aj slová, aby ste sa mohli všetci pekne učiť.

Aby ste vedeli čítať a počítať.

A aby ste vedeli, aké zvieratká žili ešte veľmi dávno. Ešte pred tým ako sme sa narodili, tak aj také knižky sú. V nich môžete zvieratká vidieť a veľa nového sa o nich dozvedieť.

Dúfam, že ste sa niečo naučili a teraz vám dám pár otázok, aby som zistil, či ste dávali pozor.

1. Doniesol káčer knihy v aktovke?

---

1. Aké môžu byť listy v knihe? _____

2. Čo môžeme nájsť v knihách?

---

3. Sú v knihách aj číslice? _____

Vidím, že ste veľmi šikovné.

Teraz, keď už všetko viete, môžem sa pobrať ďalej do iných škôl.

Dovidenia deti...

Tabuľa

V jednej triede bola taká tabuľa, ktorá mala dobrú pamäť. Pamätala si nielen na to, ako ju kedysi dovezli do triedy, ale i to, ako v dávnej dávnosti bola stromom, ako vždy na jar pocítila čudný nepokoj a zakrátko nato zakvitla ružovými kvetmi.

„Či je už jar?“ spýtala sa tabuľa jedného dňa, keď žiaci už odišli. „Čo je to jar?“ ospanlivo zívla prvá školská lavica. „Jar, to je táto kytica fialiek,“ riekol poučne stôl. „Deti ich doniesli z hory.“ „Preto som taká nesvoja,“ povedala ticho tabuľa. „Celkom ako vtedy...“

Keď deti prišli ráno do školy, až tak oči vyvalili: tabuľa bola celá zakvitnutá ružovkavými kvetmi.

„Krásna,! Utešená!“ volali jedno cez druhé. „Ale ako teraz po nej budeme písať?“ Pani učiteľku dojala odvaha starej tabule a vraví: „**Viete čo, žiaci? Dnes budeme mať celý deň kreslenie.**“ A tak deti odkresľovali tie kvety a tú zakvitnutú tabuľu a cítili, že celý deň je veľmi zvláštny a neobyčajný.

Potom nasledovala sobota s nedeľou, a keď žiaci prišli v pondelok ráno do školy, bola už tabuľa zasa ako predtým: holá, hladká, čierna. Istotne jej kvety opáchli a pani školníčka ich zamietla. Deti však na ten jarný deň nikdy nezabudnú.

1. Páčil sa ti príbeh o tabuli?

---

2. Porozprávaj tento príbeh kamarátovi, s ktorým sedíš.

3. Je jar kytička tulipánov?

---

4. Čo uvideli deti, keď prišli ráno do školy?

---

5. Mali žiaci celý deň písanie?

---

6. Aká bola tabuľa v pondelok ráno?

---

7. Chcel by si mať aj ty celý deň kreslenie?

PODBEĽ

Ján Andel

Vitajže nám, slnko, vitaj!
Pekný pozdrav od nás chytaj!

Vitaj aj ty,
podbeľ zlatý!
Čože robíš pri chodníčku?
Čakám Janka aj Aničku.

Cez zimu vraj chorí boli.
Nebolo ma na okolí.
Len si, Janko, natrhaj!
Bude zo mňa dobrý čaj.
Nech sa nikto neprieči -
čaj hrdielka vylieči.

1. Kde rastie podbeľ?

---

2. Na koho podbeľ čaká?

---

3. Boli Janko a Anička chorí na jar?

---

4. Čo si môžeme z podbeľa uvariť?

---

5. Vylieči čaj z podbeľa hlavičku?

---

6. Ktoré slová sa rýmujú so slovami:

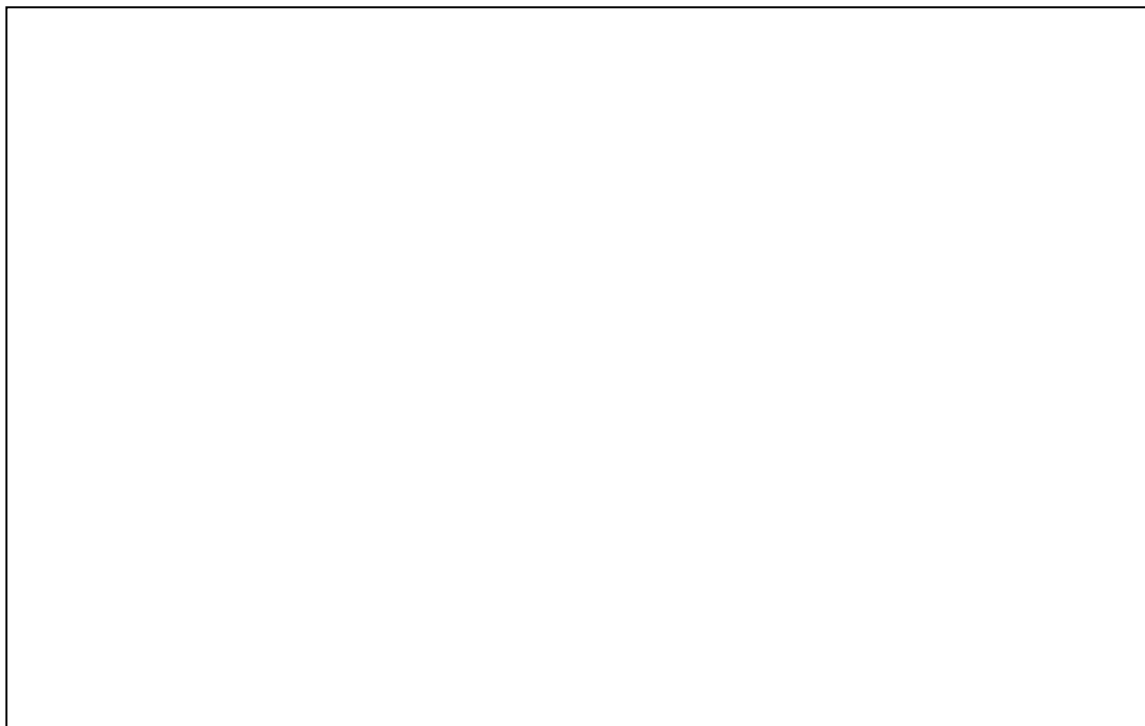
vitaj - _____

ty - _____

chodníčku - _____

boli - _____

7. Nakresli o čom si čítal.

Pracovný list

Páni tulipáni

Ján

Andel

V našej malej záhradôčke
stojí pekný pán.

A ten pán, pekný pán
je červený tulipán.

V našej malej záhradôčke
stojí čistý pán.

A ten pán, čistý pán,
to je biely tulipán.

V našej malej záhradôčke
stojí smutný pán.

A ten pán smutný pán -
fialový tulipán.

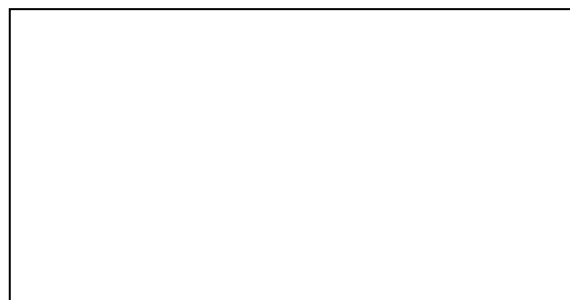
V našej malej záhradôčke
stojí zlatý pán.

A ten pán, zlatý pán,
to je žltý tulipán.

Tak tam stoja všetci páni,
samí páni tulipáni.

Každý pán tulipán
si tam pyšne stojí sám.

1. Akej farby bol zlatý tulipán? _____
2. Akej farby bol smutný tulipán? _____
3. Akej farby bol pekný tulipán? _____
4. Kde rástli tulipány? _____